

התפרסם עוד בהיותו בחו"ל. והתפרסם עוד יותר ברע שהגיע ארצה. בקיצור — מאור גדול ואשרי העיניים שכך רואות. אז מה אני מגלה השבוע — פחות מ- שלושה חודשים מאז הגיע השוכב ארצה? כמובן. יש לו כבר מאהבת. ישראלית, חתיכה, ואשתו של אחד, שאם הייתי מגלה

יש לי בשורה טובה לכל אוהבי ציון, ש- אולי התערערה אמונתם בעם הזה: קליטת העלייה מתקדמת בקצב יוצא מהכלל. כל מי

קליטת עלייה

לכם את שמו, הייתם מקבלים התקפת לב. כן, גם את שמו של **הבעל המקורן** אתם מכירים. הא, איך אפשר שלא להכיר אותו? ועוד אומרים שהוותיקים לא קולטים עלייה. ועוד איך הן קולטות.

שטוען שאיננו קולטים את העולים כהלכה, הוא סתם משמיץ ונלז. רוצים דוגמה? בבקשה: קחו למשל ער- דה חדש מסויים. איננו צריכה לנקוב ב- שמו. אתם מכירים את שמו כאילו לא היה עולה חדש, אלא ותיק שבוותיקים. שמו

הבן הוביל את אמו לחופה

לואשינגטון, כדי להתחתן שם. אבל הם לא התחתנו. בוואשינגטון הכירה גילדה צלם המשרת בצבא, בשם טו והדג' — והתחתנה איתו במקום עם

ביום שישי האחרון הגיעה לארץ מי שעדיין יכולה להיחשב לאחת הפצצות הנכבדות כאן, ומי שבשעתו גרמה לש- שונות ושמוחות לא מעטות — גילדה דורן, בלונדית ו- עדיין-יפהפייה, ל- מרות ארבעים שנו- תיה. ועם מי ה- גיעה, אם לא עם בעלה החדש, ה- טרי, מספר 4 — שהוא בן 26, ב- דיוק בגילו של בנה הבכור?

גילדה דורן

ארנולד כשבנה בכורה מוליכה לחופה. ואם אתם חושבים שהשדה הזאת מקדישה את זמנה רק לנישואין וגירוי- שין, אינכם אלא טועים. בזמן שהיא היתה בוואשינגטון למשל — שנה קצרה אחת בלבד — היא הספיקה להיות ער- רכת של פנת ילדים בתחנת טלוויזיה מקומית, ואחר כך מדריכת הסקי של ילדיו של סרג'נט שריור — גיסם של האחים קנדי, לשעבר שגריר ארצות- הברית בפאריס, וראש חיל-השלום ה- אמריקאי. נראה על מה היא תחשוב עכשיו.

הראשון היה טייס אמריקאי שנהרג ב- מלחמה, השאיר לה את בנה הבכור. הבעל השני היה לא אחר מאשר רוג'ר מור, שאתם יכולים אפילו לראותו ב- טלוויזיה כגיבור סדרת סרטי המלאך. מספר שלוש היה עמי, מספר 4, דומה היה לרנע קט, עתיד להיות ארנולד שפינדקר, מזכיר שני בשגרירות ארצות- הברית בארץ. כבר נערכה אפילו מסי- בת אירוסין בוילה של המזכיר בהרצ- ליה, וכל המי ומי באו למסיבה כולל השגריר ואלוורת ברבור בכבודו ובעצמו. אחרי המסיבה, נסעו גילדה וארנולד

הוא נופל לתנומה קלה להחלפת כוח. עובר זמן, הוא מצליח להתעורר, מאמץ רוחו, השני, מתמוסס שוב לשנת-התאוששות קלה. לאחר זמן, הוא מתעורר בשלישית — וב- מאמצים כבירים מצליח לעמוד במשימה, פעם שלישית. בינתיים כבר מאיר השחר, וכל עוד נפשו בו הוא נחפו לעבודה, זוכה להערה מן הבוס על האיחור. בחיף, הוא אומר לבוס, על שעה איחור אתה עושה רעש? מי מדבר על שעה? עונה לו הבוס. איפה היית שלושה ימים? מצחק מאד.

גם, ולנסות להיקבר באדמה כל עוד נפשם בם. אלא שהיה עוד ספיח לסצינה. כאשר הת- רחקו הווגיים מרחק ביטחון אחד מהשני, פרץ לפתע איש-העסקים בצחוק רועם. "חשבתי לעצמי" גיחך אל בתי-הווג הצעירה שלו, "מה היא עושה עם אחד זקן כמוהו, וגזכרה בבדיחה על אחת שחזרה הביתה ואמרה לבעלה: שמע, שמע, שמעתי ב- מכולת שבגר יכול לשכב עם אשתו אפילו שלוש פעמים בלילה, מה, באמת? עונה הבעל, טוב, אני מוכן לנסות. בא הלילה, והגבר מנסה. סיבוב ראשון עולה בידו, ו-

הרצינות משהלמה

שרה אדי

שרה אדי, שביום ראשון הקרוב אנחנו עומדים להפסיק אותה, היתה תמיד בחורה רצינית, בניגוד לדוגמיות-צמרת אחרות. מהכספים שהרוויחה בדוגמנות, למשל, היא קנתה לעצמה דירה. מלבד עבודתה בדוגמנות, למשל, היא מנהלת בית-חרושת לשמלות. בקיצור — בחורה יעילה.

וכך גם בעסקי הלב. גם אלו היו אצלה תמיד רציניים, לא פרפריים. כשהיא יצאה בשעתו עם ג'ון היימן, מפיק הסרט בלומ- פילד — זה היה רציני מאוד. וכשהיא התחילה אחר-כך לצאת עם ברנדי הנסון — זה היה גם כן רציני.

אלא שכנראה יותר רציני מאשר עם היימן. כי מברנדי הולכת לצאת חתונה. הם נוסעים ביום ראשון לנוווגיה כדי להתחתן שם. שרה הכירה את הנסון, שהוא אחד הבעלים של מועדון טיפאניס, לפני שנה — ומאז זה פרץ.

המיוחד, רווק בלונדי בן 33, חובב ספורט הצליחה, הוא תנראה לא פחות רציני מ- שרה: כדי להוכיח את רצינותו, הוא קנה לה טבעת יהלום בן שלושה קאראט. לפני מים, תצחקו תצחקו, הרצינות משתלמת.

פג'ישה בניו-יורק

מה שקרה השבוע בניו-יורק, מנוגד לכל חוקי הסטאטיסטיקה. אבל עובדה — זה קרה.

פוסע לו זוג ישראלי לאורך השדרה ה- חמישית — שזה בערך כמו דיונגוף שלנו, יסלח לי האל החנון על ההשוואה הנלר- זה — מלהג בדא והא, ומויץ עיניו בחלור- נות-הראות מעוררי-התיאבון. בני-הווג היו חבוקים מאוד, כי פרחה אהבתם. היא עורכת-דין צעירה, הוא איש-עסקים ידוע מאוד. הוא — נשוי. היא — לא. מכאן אתם כבר ודאי מסיקים בעצמכם, שהוא והיא הינם פיל ופילגשו (מה בעצם הזכר של פילגשו?), שהגיעו לניו-יורק בהסתה, כדי לבלות שם בביטחה.

איוה ביטחה, מה ביטחה. את מי, לפתע, רואות עיניהם הנדהמות, מתקדם ממש מר- לם — אם לא זוג ישראלי אחר, רחמנא ליצלן? ואיזה זוג? היא — עורכת-דין מהידועות בארץ. אין קורא עיתונים שאינו מכיר את שמה. הוא — לא פחות ולא יותר, אלא זה שהיה בשעתו אישיות בכירה ביותר — שימו לב, ביותר — במנגנון ה- ממשלתי. וגם היום הוא עדיין אישיות די ידועה.

ואינני צריכה להסביר לכם, שגם הזוג שמנגד נמצא במצבו של הזוג הראשון. ה- גברת — גרושה. הגבר — נשוי, וגם הם הגיעו לניו-יורק למצוא קצת אלמוניות ב- קרב מיליוניה. נו, לך תסמך על הסטאטיס- טיקה.

טוב, מאחר שכל הארבעה הכירו זה את זה, לא נותרה בידיהם ה- ברירה אלא לחייך בנימוס חיוור לכל הכיוו-

פגז אחרון התפוצץ ונדם

התוכנית בימות ובימים, המשודרת בקול- ישראל בכל צהרי יום שבת, איננה בדיוק המקום בו אתה מצפה לשמוע רעמים וז- ברקים. זוהי תוכנית שלווה צימחית, ה- מתנהלת על מי מנוחות, ושנועדה לעזור לעיכוב שלוש בשעת רגיעה זו.

משום כך נדהמו מאזיני התוכנית, בשבת האחרונה, לשמוע התקפה מוחצת שדוגמתה לא שמעו אף בתוכניות מסעירות יותר: "באותו ערב קולקו בהיכל-התרבות" קבע העורך **אברהם עוז**, "מצאה הנהלתו של ההיכל, מכל הזוויות, לפסול דווקא את שירי המחזמר שיער" בהמשך התקפתו, עלה עוד על הנהלת ההיכל גם בגלל החלטתה לפסול את יוהנס פסיון של באך — "אולי בגלל השמועה שגונבה לאוזנה, כי לאחרונה פורר- סם באנגליה מחקר שגילה, כי ישו היה הומו. הייתכן שמישהו, בהיכל, החליט שלא לטמא את הבמה הנכבדה בסטיות? את אותה במה עצמה — שנשאה על גבה את נשיאות מפלגת העבודה בכבודה ובעצמה?"

אחדים מהמאזינים הנדהמים ודאי תמהו, כיצד תגיב הנהלת קול-ישראל על התקפתו חסרת התקדים של העורך. הם יכלו לחסוך לעצמם זאגה. היתה זו תוכנית האחרונה של עוז, העוזב את קול-ישראל כדי ללמד באוניברסיטה. בהזדמנות האחרונה שעמדה לרשותו, הרביץ האיש פגז. פגז ראשון — ואחרון.